

Şabat Mevarchim - un Şabat festiv o dată pe lună [anul 5779]

Şabat Mevarchim (binecuvântăm) este Şabatul dinainte de Roş Hodeş în care se anunţă ziua în care va cădea **Roş Hodeş** în săptămâna următoare. Ea este celebrată în sinagogă printr-o rugăciune specială, care se numeşte la aşkenazim "**Birkat Hachodeş**" („binecuvântarea lunii”). În această rugăciune noi solicităm Dumnezeului ca luna care vine să fie bună pentru noi toţi. Ea are caracter solemn, astfel încât tradiţia cere ca oamenii să stea în picioare, obicei păstrat până astăzi încă din antichitate, când Bet Din a Sanhedrinului făcea Kiduş Hachodeş, cu oamenii stând în picioare. O singură lună nu se face Birkat Hachodeş şi asta este luna Tişrei din cauză că Roş Hodeş Tişrei este şi Roş Haşana, şi fiindcă toţi ştiu asta, nu este nevoie să se anunţe.

Există, însă, un midraş care vorbeşte despre încă un motiv pentru care este indicat să nu se anunţe explicit iminenţa sosirii sărbătorii: acela ca Satan să nu afle la rândul lui acest lucru şi să strice sărbătoarea de Roş Haşana. Sunt şi comunităţi care nu acceptă dezvăluirea nici de Roş Hodeş Av, fiindcă este o lună de por'anut, adică catastrofe פורענות. Aşa cum vom detalia în continuare, în multe locuri se anunţă şi ora la care se reînnoieşte luna, care se numeşte Molad. Asta este important ca să ştim de când şi până când se spune Kiduş HaLevana (binecuvântarea lunii).

Rugăciunea începe cu "**lehi raţon**" care este rugăciunea lui Rav (sec. 2-3 e.n.), care este unul din cei mai mari amoraïm, printre ultimii tanaïm şi primii amoraïm din Babilon. A învăţat la Rabi lehuda Hanasi şi a înfiinţat marea yeşiva din Sura. La începutul acestei rugăciuni au adăugat următoarea frază **שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה** "să reînnoieşti această lună spre bine şi binecuvântare". Sursa acestei rugăciuni poate fi găsită în Talmud, tractatul Brachot 16:b. În rugăciunea asta noi cerem lui Kadoş Baruch Hu ca luna viitoare să ne dea "credinţă, sănătate, bunăstare şi prosperitate" **יראת שמים, בריאות, פרנסה**. De asemenea, îi cerem mântuire **גאולה** şi, în consecinţă într-o serie de comunităţi se anunţă "naşterea" lunii, adică ora exactă când va fi luna nouă. După aceea se anunţă ziua sau zilele în care va fi Roş Hodeş (unele sunt de o zi şi altele de două zile, depinde de numărul de zile ale lunii precedente), ţinând în mână Torau (care a fost scoasă la citire). De obicei se stă în picioare, în amintirea acelu antic Kiduş Hahodeş în faţa Bet Din a Sanhedrinului., despre care deja am amintit. Nu se spune Av Harahamim în comunităţile în care se spune de obicei în fiecare Şabat, în afară de trei luni pe an în care se spune (Iyyar, Sivan şi Av).

Este bine să încheiem amintindune că Kiduş Hahodeş este prima miţva din cele 613 pe care poporul evreu l-a primit încă în Egipt: "Această lună va fi pentru voi începutul lunilor, ea va fi pentru voi întâna lună a anilor" (Exod 12:2). Aceasta este porunca dată evreilor să sfinţească Roş Hodeş conform Molad Hayareah, adică a noii luni.